

स्तक° PĀṆKAT. 236, 25. कादनमज्ञतायाः BHARTṚ. 2, 7. — b) Blatt BHAR. zu AK. ÇKDR. — c) Verhüllung, Verfinstern Varāṇ. BRH. S. 24, 34. — Vgl. कदन.

कादित s. u. 1. कद्: कादित = किञ्च GĀṬADH. im ÇKDR., offenbar in Folge einer Verwechselung von किञ्च mit कन.

कादिन् (von 1. कद्) adj. am Ende eines comp. verdeckend, verhüllend: भानुकादी खमध्यगो ऽधतरुः VARĀṆ. BRH. S. 29, 18.

कादिषेय (von कादिस्) adj. zu einem Wagendeck, einem Dach bestimmt, dazu dienend P. 5, 1, 13. तूषानि Sch. चर्मन् 5, 1, 2, VĀRT. 2, Sch.

कादिक्क (von कन्) adj. Betrug —, Hinterlist anwendend M. 4, 193.

कान्दु m. N. pr. eines Brahmanen KSHIRIÇĀV. 2, 8.

कान्दस् (von कन्द्स्) adj. f. ई 1) den heiligen Text zum Gegenstand habend, ihm eigenthümlich, zu ihm in Beziehung stehend, vedisch P. 4, 3, 71. ग्रथ्याय KAUC. 141. श्रुतिभिः HARIV. 12284. संहिता COLEBR. Misc. Ess. I, 80. PAT. zu P. 4, 1, 6. 6, 4, 128, KĀR. SIDDH. K. zu P. 3, 2, 105 — 107. BHĀG. P. 1, 4, 13. den heiligen Text studierend, damit vertraut P. 5, 2, 84, Sch. gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 133. AK. 2, 7, 6. H. 817. भयकार्क-श्रयोपानो गृहं हि कान्दसा द्विजः KATHĀS. 18, 108. — 2) das Metrum betreffend: अनुक्रमणी Ind. St. 1, 102.

कान्दसक n. nom. abstr. von कान्दस 1. gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 133.

कान्दसल n. nom. abstr. von कान्दस 1. P. 7, 1, 39, Sch.

कान्दसीय (von कन्द्स्) adj. subst. mit dem Metrum vertraut, Metriker ÇAUT. 19.

कान्दोगिक Ind. St. 1, 107 viell. fehlerhaft für कान्दोमिक.

कान्दोग्य n. die Lehre der Khandoga d. i. das Sāmabrahmaṇa P. 4, 3, 129. KĀTJ. ÇR. 22, 3, 1. 6, 25. °ब्राह्मण Ind. St. 1, 230. °भाष्य 469. °वेद 33. कान्दोग्योपानषद् COLEBR. Misc. Ess. I, 83. fgg. Ind. St. 1, 234. fgg. 4, 373.

कान्दोभाष्य (von कन्द्ोभाषा) adj. die Sprache des Veda (?) betreffend u. s. w. gaṇa ऋग्यनादि zu P. 4, 3, 73.

कान्दोम adj. aus den Khandoma entlehnt: पवमानाः ÇĀṆKH. ÇR. 15, 6, 1.

कान्दोमान (von कन्द्ोमान) adj. die Silbe als metrische Einheit betreffend u. s. w. gaṇa ऋग्यनादि zu P. 4, 3, 73.

कान्दोमिक adj. zu den Khandoma gehörig ÇĀṆKH. ÇR. 10, 9, 13. KĀTJ. ÇR. 22, 6, 23. सुक्त NIK. 7, 24.

कान्दोविचित adj. von कन्द्ोविचित gaṇa ऋग्यनादि zu P. 4, 3, 73.

काय 1) m. (von काया) Beschutter, Schattenverleiher: कायापातपनाय च (शिवाय) MBH. 12, 10374. — 2) f. काया UṆ. 4, 111. ÇĀNT. 1, 5. a) Schatten, schattiger Ort (= गृह NAIGH. 3, 4). AK. 3, 4, 22, 159. MED. j. 22. = अनातप und तमस् H. an. 2, 359. fg. उप च्कायामिन् वृषेरगन्म शर्म ते व-यम् RV. 6, 16, 38. कायेव विश्वं भुवनं सिषति 1, 73, 8. AV. 5, 19, 9. 8, 6, 8. 13, 1, 56. VS. 3, 28. 13, 63. ÇĀT. BR. 2, 2, 3, 10. 11, 1, 5, 2. पुरा कायानां संस-र्गात् ÇĀṆKH. ÇR. 2, 6, 2. कायातपौ KATHOP. 3, 1. कायायामन्धकारे वा M. 4, 51. एभिष्कायां करिष्यामः स्वैर्भुक्तैः R. 2, 45, 23. क्तुः पार्श्वगताकायां नोप-संरुते रुमः HIT. I, 32. ÇĀK. 39. इमो कायामाश्रित्य 9, 4. एककायमिवा-काशं वापैश्चक्रे समततः MBH. 4, 1858. अन्नकाया HIT. I, 169. वृत्तकाया ÇĀK. 34, 23. RAGH. 1, 75. 3, 70. KUMĀRAS. 6, 46. BHĀG. P. 4, 6, 32. युष्मत्प-त्तकायासमेधित 1, 13, 7. पादयोः 5, 1, 3. R. 2, 27, 9. — b) Schatten, Ab-

bild, Widerschein AK II. an. MED. यस्य च्कायामृतं यस्य मृत्युः RV. 10, 121, 2. सं कायया दधिरे सिध्याप्स्वा 5, 44, 6. वर्सुमर्तामये ते कायामुपे स्ये-षम् VS. 2, 8. AV. 5, 21, 8. PRAÇNOP. 3, 3. न स्वातह्यातदते कायावच्छि-त्रवत् KAP. 3, 12. SUÇR. 1, 17, 8. ज्योत्स्नादर्शोक्षतेयेषु च्काया यश्च न पश्यति 114, 6. M. 5, 133. देवतानां गुरो राज्ञः u. s. w. नाक्रामेत्कामत-प्रकायम् 4, 130. काया स्वा दासवर्गश्च 185. कायां स्वां दृष्टाम्बुगताम् JĀGĀN. 3, 279. कायेव तो भूपतिरन्वगच्छत् RAGH. 2, 6. N. 13, 31. °द्वितीय (dadurch die Menschen von den Göttern sich unterscheidend) 5, 24. तत्र रत्नोग-णा घोरप्रकायां ग्लूह्यलक्षिताः R. 4, 40, 37. कायायादी (रानसी) 41, 38. 5, 8, 3. काया न मूर्ध्कति मलोपकृतप्रसादे — दर्पणतले ÇĀK. 191. — 73. BHARTṚ. 2, 50. MEGH. 52. BHĀG. P. 7, 13, 59. 8, 3, 14. BĀLAB. 6. Sch. zu KAP. 1, 100. 144. कायाव्यवहार Bestimmung des Schattens d. i. Messung des- selben mittelst des Sonnenzeigers COLEBR. Alg. 106. — c) Schatten- bild, Hallucination SUÇR. 1, 114, 13. 15. — d) Lichtschattirung, Farben- spiel, Lichtglanz, Farbe SUÇR. 2, 247, 10. VARĀṆ. BRH. S. 67, 89. fgg. स्त्रि-ग्धाद्विजलप्रोमकेशकाया 90. भास्वत्करकायाभिः DHŪRTAS. 74, 1. रत्न° MEGH. 13. 36. पाण्डु° 24. सिन्धुः पाण्डुकाया तदरुत्तरुधंशिभिः शीर्षापर्याः 30. सौदामिन्या कनकनिकषकायाया 38. ज्योतिप्रकाया 67. मन्दकायमधुना भवनं मदियोगेन 78. (करतलैः) किसलयकायापरिस्पर्धिभिः ÇĀK. 80, v. 1. RAGH. 4, 5. पीतरक्तकाय adj. H. 1241. अरुणकायकृद्दय Gīt. 8, 10. Ins- besondere Gesichtsfarbe und die durch den Schatten hervortretenden Ge- sichtszüge: लवलीपलपाण्डुराननकाय adj. VIKR. 146. धृष्टश्च स्वयेगो मे काया चोपकृता मम R. 2, 69, 20. यादृशी वदनकाया दृश्यते तव वानर । गृहीतो ऽसि विकालेन PĀṆKAT. V, 74. इत्यभिन्नमुखकायमुक्तवत्पत्र माधवे KATHĀS. 24, 195. Daher = कात्ति, शोभा, सच्छोभा AK. H. 1312. H. an. MED. — e) ein best. Metrum (4 Mal — — — — —, — — — — —, — — — — —; auch ohne Cäsar an der ersten Stelle) COLEBR. Misc. Ess. II, 163 (XIV, 6). — f) das Abbild der Saṁjñā, wie diese — Gemahlin der Sonne und Mutter des Planeten Saturn, AK. TRĀK. 1, 1, 100. H. an. MED. HARIV. 343. fgg. VP. 266. BHĀG. P. 6, 6, 39. 8, 13, 8. fgg. — Die Lexicogr. ken- nen noch folg. Bedd.: g) Reihe (पङ्क्तिः). — h) Bestechung (उत्केच). — i) Schutz (पालन) H. an. MED. — k) Sonne VĀG. beim Sch. zu ÇIÇ. 3, 35. — l) Alpdrücken VJUTP. 116. — m) = कात्यायनी ÇABDAR. im ÇKDR. = Durgā WILS. — 3) n. Schatten am Ende eines Tatpur.-Comp. nach einem im gen. pl. (hier angeblich stets n.) oder sg. aufzufassenden Worte P. 2, 4, 22. 25. AK. 3, 6, 3, 26. 6, 40. Das vorangehende Wort behält sei- nen ursprünglichen Ton nach P. 6, 2, 14. इनुकायन्यादिन् RAGH. 4, 20. धञ्जकायनिवारितोत्त 7, 4. गृध्रकाये 12, 50. Vgl. Sch. zu KUMĀRAS. 6, 46. Auch in anderer Verbindung und Bed. n.: प्राक्काये कुञ्जरस्य wenn der Schatten des Elefanten nach Süden fällt M. 3, 274. गाण्डकाय (v. l. वल्लकाय) die Farbe der Wangen (des Gesichts) MEGH. 102.

कायक (von काया) adj. schattenartig, von Dämonen AV. 8, 6, 21.

कायाकर (काया + 1. कर) m. Sonnenschirmträger (Schattenmacher) H. 674.

कायग्रह (काया + ग्रह) m. viell. Spiegel oder Sonnenuhr (vgl. काया-यन्त्र) RĪGĀ-TAN. 3, 154.

कायाङ्क (काया Abbild, sc. eines Hasen. + अङ्क) m. der Mond H. 103, Sch. — Vgl. कायभृत्, कायामृगधर.